

ת"פ 65763/03/22 - מדינת ישראל נגד כפאח ג'אבר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 65763-03-22 מדינת ישראל נ' ג'אבר
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	כפאח ג'אבר

החלטה

לפניי טענות מקדמיות מטעם הנאשם. יאמר בראשית הדברים כי ההגנה לא נתנה כותרת לטענותיה, אולם על פי מהותן אדון בהן כטענות לביטול כתב האישום מכוח הגנה מן הצדק.

עוד יאמר תחילה, כי כתב האישום מייחס לנאשם 6 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "חוק המע"מ").

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם נרשם כעוסק מורשה לפי חוק המע"מ, וכי החל מחודש נובמבר '16 ועד יוני '18 ביצע עסקאות בסך ₪ 4,187,299 לא כולל מע"מ, לכל הפחות, אשר סכום המס הנובע מהן הוא ₪ 711,841.

ואולם ב-6 מהדיווחים התקופתיים שהגיש למנהל מע"מ בתקופה הרלבנטית לא כלל הנאשם את מלוא עסקאותיו, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום המס הנובע מעסקאות אלה. בתוך כך לא דיווח הנאשם על עסקאות בסך ₪ 976,309, לא כולל מע"מ, לכל הפחות, אשר סכום המס הנובע מהן הוא ₪ 165,974.

טענות הנאשם

נטען כי החקירה בתיק החלה ביום 11.11.18 עם חקירת הנאשם, והסתיימה ביום 8.2.22. כתב האישום הוגש ביום 30.3.22, כאשר על פי הנתען, בכך לא עמדה המאשימה במועדים המנויים בחוק.

לגבי חקירת הנאשם - נטען כי הוא לא נשאל אם הוא קורא עברית, החקירה לא צולמה, והנאשם חתם עליה מבלי לקרוא אותה ובהעדר תיעוד.

אשר להודעת השימוע - נטען כי ההודעה נשלחה לנאשם לכתובתו הרשומה בדואר רשום ולא נדרשה, הגם שבאותו זמן התנהל במקביל הליך בתביעה אזרחית של הנאשם מול רשויות המס. הנאשם היה מיוצג וכתובת בא כוחו הייתה ידועה למאשימה, אך זו לא המציאה את הודעת השימוע לבא כוחו.

כן נטען כי פנקסי החשבוניות של הנאשם היו בידי רואה החשבון שלו, נגדו מתנהל הליך פלילי ונפסלו ספריו. משכך, כופר הנאשם בטענה שעשה מעשה כדי להתחמק מתשלום מס. יאמר כבר עתה כי בענין זה פורטו טענות עובדתיות באשר לגרסאות הנאשם ורואה החשבון שלו, ונטען כי רואה החשבון שיקר בטענתו כי לא קיבל לידי מהנאשם את מלוא החומר הרלוונטי.

תגובת המאשימה

נטען כי המאשימה לא חרגה במועדים בתיק זה. בהקשר זה הובהר כי משך החקירה בחשד לעבירת פשע הוא עד 3 שנים. החקירה נפתחה ביום 11.11.18, והתיק הועבר למחלקה המשפטית ביום 19.10.21, קרי 22 יום טרם סיום התקופה המנויה על פי חוק. לאחר מכן הושב התיק להשלמת חקירה, והוחזר לאחריה אל המאשימה.

לרשות המאשימה 18 חודשים מיום הגעת התיק אל שולחנה כדי להגיש כתב אישום, ומשכתב האישום הוגש ביום 30.3.22, הרי שהמאשימה עמדה בלוח הזמנים האמור. יתרה מכך, התיק אף שהה בהשלמת חקירה, המקפיאה את המועדים, ואולם אף מבלי לחשב את הקפאת המועדים, עמדה כאמור המאשימה בסד הזמנים האמור.

אשר לטענה כי הנאשם לא הוזהר כדן, נטען כי מדובר בטענה כללית שדינה להידחות, וכי יש לברר את הטענה במסגרת ההליך העיקרי, לאחר שבית המשפט ייחשף להודעות הנאשם ולכלל הראיות בתיק. למעלה מן הצורך נטען כי הנאשם הוזהר כדן, התייעץ עם עו"ד טרם החקירה, זו התנהלה בעברית ותשובותיו היו ענייניות. הוצגו בפני הנאשם ראיות שנכתבו בעברית והנאשם התייחס אליהן, קרא אותן וביקש לבדוק את הממצאים עם רואה החשבון שלו. בסיום החקירה אף חתם כי זו הוקראה בפניו וכי הוא מבין את תוכנה. הנאשם נחקר בשנית, וגם בחקירה זו הוזהר כדן, עומת עם טענות שונות, השיב באופן ענייני לשאלות, וחתם כי החקירה הוקראה בפניו והוא מבין את תוכנה.

לא עלה בחקירותיו כל חשד המעיד על קשיי הבנת השפה.

אשר לטענות בענין הודעת היידוע, נטען כי זו נשלחה לכתובתו הרשומה של הנאשם אך לא נדרשה. הדין אינו דורש נקיטת פעולות נוספות, וחרף זאת התובעת ביצעה ניסיונות לשוחח עם הנאשם טלפונית, ותיעדה את הדברים במזכר, אך ללא מענה.

הליך אזרחי מקביל, שעניינו בהשגה על השומה, הסתיים כשנתיים לפני מועד מכתב היידוע.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי טענות הנאשם ותגובת המאשימה להם, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

בכל הנוגע לטענות בדבר משך החקירה ובחינת התיק במשרדי המאשימה - סעיף 57א(א) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") קובע:

"משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".

החוק מפנה לפיכך להנחיות ולנהלים. הנחיית אח"מ קובעת כי משך החקירה בעבירת פשע לא יעלה על 3 שנים מיום פתיחת החקירה.

בהתאם להנחיית היועמ"ש, על התביעה לגבש החלטה סופית בתיק בתוך 18 חודשים ממועד קליטתו במחלקה המשפטית.

שעה שמטענות הצדדים עולה כי ממועד תחילת החקירה בתיק זה, ביום 11.11.18, ועד העברת התיק לתביעה ביום 19.10.21, חלפו אמנם כמעט 3 שנים אך לא 3 שנים מלאות, עמדה היחידה החוקרת בלוח הזמנים שנקבע.

שעה שעולה מטענות הצדדים כי כתב האישום הוגש טרם חלוף ולו מחצית השנה ממועד הגעת התיק לידי המאשימה, חרף ביצוע השלמת חקירה והמתנה לתגובת הנאשם למכתב הידוע, הרי שהמאשימה פעלה במהירות ולא נמצא כל דופי בהתנהלותה זו - ההיפך הוא הנכון.

בנסיבות אלו נדחות הטענות בדבר חריגה מלוחות הזמנים.

אשר לטענתו המשתמעת של הנאשם בכל הנוגע לקשיי שפה - שכן לא נטען מפורשות כי הוא אינו מבין את השפה העברית על בוריה, הרי שלא ניתן להכריע בה בשלב זה, טרם חשיפה למסכת הראיות ועדויות הצדדים. כך גם בכל הנוגע לטענותיו העובדתיות בדבר גרסת רואה החשבון שלו.

בכל הנוגע למכתב היידוע - דומה כי הגיעה העת כי נאשמים יחדלו מלטעון לאי ביצוע פעולות יתרות על ידי המאשימה, משלא טרחו כלל לאסוף לידיהם מהדואר את מכתב הידוע שנשלח אליהם כדין. משהנאשם לא טרח לאסוף את המכתב שנשלח אליו, בו הועמד על זכויותיו, אין לו להלין אלא על עצמו ומוטב היה אילולא טען דבר נוסף בהקשר זה, והלין כי המאשימה לא עשתה מאמצים נוספים על מנת לאתר, מאמצים בהם אינה מחויבת בהתאם לדין.

נוכח האמור לעיל נדחות טענות ההגנה.

בהתחשב במועד הבאת הראיות הקבוע, תגיש ההגנה מענה מפורט לכתב האישום ובו התייחסות לעדים הנדרשים עד

ליום 19.11.23.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשפ"ד, 07 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.